

॥ २५ ॥ एतस्माद्वासनामयादवस्थात्रयसंचरादात्मनो मोक्षस्य दुर्लभत्वं वक्ष्यमाणैः कारणैर्विज्ञायकश्चिन्मोक्षबुद्धिसमाश्रितो भवतीति चतुर्दशेनान्वयः ॥ २६ ॥ यः प्राणादीन्पंचैकीकृत्याधोनयतिसोऽधोऽनिलः षष्ठः एवं प्रवह ऊर्ध्वनेता सप्तमः ॥ २७ ॥ त एते सप्त वायवः प्रत्येकं सप्तधा विहिताः अयं भावः यथैकस्मिन्वटेऽनेकानि बीजानि तेषु च बीजेषु प्रति बीजमनंतानि बीजानि तद्वदेकस्मिन् देहे सप्त प्राणाः प्रति प्राणं स

मध्यस्थमेकमात्मानं पापं यस्मिन्न विद्यते ॥ द्वितीयं कर्म विज्ञाय नृपते विषयैषिणां ॥ २५ ॥ इंद्रियाणींद्रियार्थाश्च सर्वानात्मनिसंश्रितान् ॥ दुर्लभत्वं च मोक्षस्य विज्ञाय श्रुतिपूर्वकं ॥ २६ ॥ प्राणापानौ समानं च व्यानोदानौ च तत्त्वतः ॥ अधश्चैवानिलं ज्ञात्वा प्रवहं चानिलं पुनः ॥ २७ ॥ सप्तवातांस्तथा ज्ञात्वा सप्तधा विहिता न्युनः ॥ प्रजापती नृषींश्चैषमार्गांश्चैव बहून्वरान् ॥ २८ ॥ सप्तर्षींश्च बहून्ज्ञात्वा राजर्षींश्च परंतप ॥ सुरर्षींश्च हतश्चान्यान्ब्रह्मर्षींश्च सूर्यसन्निभान् ॥ २९ ॥ ऐश्वर्या द्याविता नृद्व्याकालेन महतानृप ॥ महतां भूतसंघानां श्रुत्वानाशं च पार्थिव ॥ ३० ॥ गतिं चाप्यशुभां ज्ञात्वा नृपते पापकर्मिणां ॥ वैतरण्यां च यदुःखं पतितानां यमक्षये ॥ ३१ ॥ योनीषु च विचित्रा सुसंसारानशुभांस्तथा ॥ जठरे चाशुभे वा संशोणितो दकभाजने ॥ ३२ ॥ श्लेष्ममूत्रपुरीषे च तीव्रगंधसमन्विते ॥ शुक्रशोणितसंघाते मज्जास्नायुपरिग्रहे ॥ ३३ ॥ शिराशतसमाकीर्णं नवद्वारे पुरेशुचौ ॥ विज्ञाय हितमात्मानं योगांश्च विविधानृप ॥ ३४ ॥ तामसानां च जंतूनां रमणीया वृतात्मनां ॥ सात्विकानां च जंतूनां कुत्सितं भरतर्षभ ॥ ३५ ॥ गर्हितं महता मर्थे सांख्यानां विदितात्मनां ॥ उपप्लवांस्तथा घोरान्शशिनस्तेजसस्तथा ॥ ३६ ॥ ताराणां पतनं दृष्ट्वा नक्षत्राणां च पर्ययं ॥ द्वंद्वानां विप्रयोगं च विज्ञाय रूपणं नृप ॥ ३७ ॥ अन्योन्यभक्षणं दृष्ट्वा भूतानामपि चाशुभं ॥ बाल्ये मोहं च विज्ञाय क्षयं देहस्य चाशुभं ॥ ३८ ॥ रागे मोहे च संप्राप्ते क्वचित्सत्त्वं समाश्रितं ॥ सहस्रेषु नरैः कश्चिन्मोक्षबुद्धिसमाश्रितः ॥ ३९ ॥ दुर्लभत्वं च मोक्षस्य विज्ञाय श्रुतिपूर्वकं ॥ बहुमानमलब्धेषु लब्धे मध्यस्थतां पुनः ॥ ४० ॥ विषयाणां च दौरात्म्यं विज्ञाय नृपते पुनः ॥ गतासूनां च कौंतेय देहान्दृष्ट्वा तथा शुभान् ॥ ४१ ॥ वासंकुलेषु जंतूनां दुःखं विज्ञाय भारत ॥ ब्रह्मघ्नानां गतिं ज्ञात्वा पतितानां सुदारुणां ॥ ४२ ॥ सुरापाने च सक्तानां ब्राह्मणानां दुरात्मनां ॥ गुरुदारप्रसक्तानां गतिं विज्ञाय चाशुभां ॥ ४३ ॥

सप्तसप्तप्राणा एव मुत्तरोत्तरमिति जगदानंत्यमुक्तं तस्मात्संसारबीजस्याज्ञानस्य तत्त्वज्ञानेनोच्छेदे यतितव्यमिति भावः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ननु संत्यनेके प्राजापत्यादिदेहा एव सुखमयाः किमोक्षेणेत्याशंक्यतेषामप्यैश्वर्यस्यांतवत्त्वान्नेत्याह ऐश्वर्यादिति ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ उपप्लवान् उपरागान् तेजसः सूर्यस्य ॥ ३६ ॥ द्वंद्वानां दंपतीनां ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ क्वचित्पुंसि ॥ ३९ ॥ बहुमानं अत्यादरं मध्यस्थतां औदासीन्यं ॥ ४० ॥ दौरात्म्यं बंधहेतुतां ॥ ४१ ॥ कुलेषु गृहेषु ॥ ४२ ॥ ४३ ॥